

somheder og de finansielle holdingvirksomheder udelukkende indsende årsrapporten til Finanstilsynet for dermed at undgå, at virksomhederne skal indsende årsrapporten til flere offentlige myndigheder. Finanstilsynet sørger herefter for, at et eksemplar af årsrapporten sendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvor årsrapporten er offentligt tilgængelig efter de herfor gældende regler.

Efter bestemmelsen skal Finanstilsynet ikke videregående årsrapporter for dattervirksomheder, der ikke selv er finansielle virksomheder, til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, da sådanne virksomheder ikke er underlagt tilsyn fra Finanstilsynet. Disse dattervirksomheder må - i lighed med andre ikke-finansielle virksomheder - selv varetage indsendelsen til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Dette er en ændring af de gældende regler for så vidt angår pengeinstitutter, men svarer til de gældende regler for forsikringsselskaber. Bestemmelsen indeholder en frist på 4 måneder for indsendelse af årsrapporterne til Finanstilsynet. Denne frist er allerede gældende for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber. For forsikringsselskaber og pensionskasser er der tale om en afkortning af den gældende frist, der er på 5 måneder.

Efter bestemmelsen skal den indsendte årsrapport i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele. Dette svarer til bestanddelene, nævnt i § 182, stk. 1, og for koncerner tillige bestanddele som følge af krav efter § 195, stk. 2.

Den indsendte årsrapport skal være godkendt af virksomhedens øverste myndighed, hvilket eksempelvis for et aktieselskab vil sige generalforsamlingen. Forskellen mellem årsrapporten, indsendt efter § 193 og § 194, er således, at den i § 193 omhandlede årsrapport er godkendt af bestyrelsen, mens den i § 194 omhandlede årsrapport herudover er godkendt af virksomhedens øverste myndighed.

Til § 195

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen er dog ikke sat i kraft på grund af den særlige ikrafttrædelsesbestemmelse for regnskabs- og revisionsreglerne i den gældende lov.

Bestemmelsen bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte de mere detaljerede regler for årsrapportens indhold og form. Det er således fundet hensigtsmæssigt fortsat at fastsætte de mere detaljerede regler i et selvstændigt regelsæt. Dette skal ses på baggrund af den regnskabsmæssige udvikling nationalt og internationalt. Denne udvikling, som bl.a. forventes at føre til

en øget anvendelse af dagsværdier, må forventes løbende at føre til ændringer af de nationale regnskabsregler. Disse løbende ændringer af de nationale regnskabsregler foretages mest praktisk i bekendtgørelsesform, hvor ændringsproceduren håndteres nemmere. Hertil kommer den tekniske karakter, som de mere detaljerede regnskabsregler har, og som gør det naturligt at samle disse bestemmelser i et selvstændigt regelsæt. Bemyndigelsen til at fastsætte mere detaljerede regler for årsrapportens indhold og form svarer til eksisterende bemyndigelser i de gældende love.

De gældende love indeholder bestemmelser om krav til indholdet af årsrapportens ledelsesberetning. Tilsvarende bestemmelser er ikke medtaget i loven, idet det er tanken, at kravene til indholdet af ledelsesberetningen skal være indeholdt i de regnskabsbekendtgørelser, der udstedes i medfør af denne bestemmelse. Formålet hermed er at muliggøre, at kravene til ledelsesberetningerne kan gøres mere præcist rettede mod de enkelte finansielle virksomhedstyper, ligesom bestemmelserne mere smidigt løbende kan tilpasses udviklingen i kravene til, hvad en ledelsesberetning på de enkelte virksomhedsområder bør indeholde.

I overensstemmelse med hvad der er tilfældet for de gældende regler, er det minimumskrav, der fastsættes i Finanstilsynets regnskabsbekendtgørelser. Der vil således fortsat være mulighed for, at de finansielle virksomheder kan udvikle regnskabspraksis med nye og relevante regnskabsinformationer, der ikke er krævet i regnskabsbekendtgørelserne.

I forhold til den eksisterende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed er det i *stk. 3* tilføjet, at Finanstilsynets bemyndigelse til at udstede regler for regnskabsrapporter, der gælder kortere perioder end årsrapporten, indbefatter en bemyndigelse til at udstede regler om, hvorledes de pågældende perioderegnskaber skal offentliggøres.

Til § 196

Bestemmelsen er ny og svarer til § 161 i årsregnskabsloven. Bestemmelsen foreslås indsat i loven for at forebygge misforståelser med hensyn til, om Finanstilsynet muligheder for at påtale overtrædelser og give påbud i forhold de finansielle virksomheders regnskabsafklæggelse afviger fra de muligheder, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har i forhold til virksomheder, der er omfattet af årsregnskabsloven. Ligesom tilfældet er med den tilsvarende bestemmelse i årsregnskabsloven giver bestemmelsen mulighed for, at Finanstilsynet kan vælge en reaktionsform over for overtrædelse af regnskabsreglerne, som har sammenhæng med overtrædelsens grovhed.